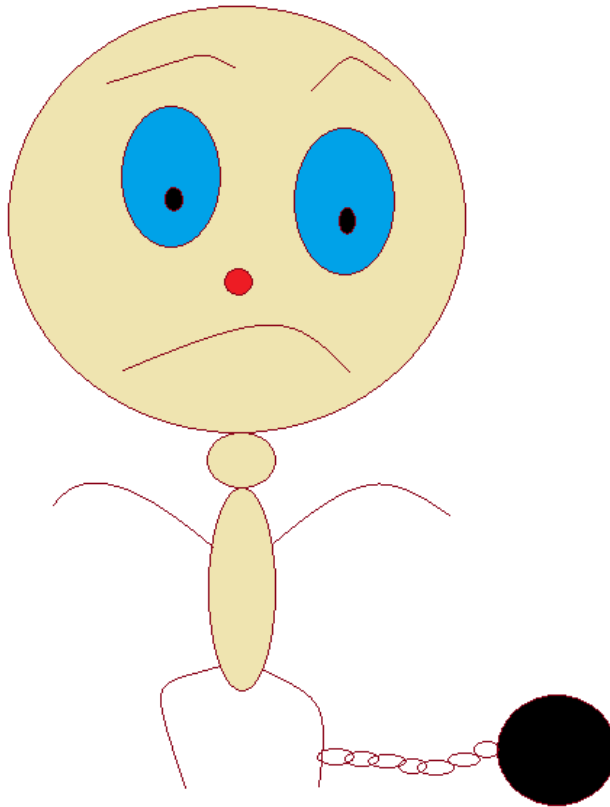

Koule u nohy

Je svět a život v něm jednoduchý nebo komplikovaný?

Co k tomu říká této autor publikace?

„Potěší mne, naťukne-li čtenáře její obsah tak, že rozsvítí tam, kde nyní je tma, kde není nic vidět, a třeba bude inspirovat k odpovědím na otázky:

- jak se zbavit stresu, přetížení a vyčerpanosti
- jak si vybudovat klidný jednodušší život plný energie, zdraví, harmonie“

2013-07-29 - autor - Petr Bujok – redaktor blogu ilovemalta.eu

Rychlost, peníze a čas

Vše spolu vzájemně souvisí.

Někdo nemá pojem o čase.

A někteří z lidí si svůj čas hlídají.

Jedna část proto, aby čas neztráceli.

A více spěchali a vydělali.

Další část si čas také hlídá.

Neboť je jim vzácný a drahý.

Hledají zpomalení, zklidnění.

Nalezení určité rovnováhy.

Chtějí čas ušetřit pro své priority.

Nespěchat životem, ale žít ho.

Čas se nedá vrátit.

Čas se nedá koupit.

Čas jsou peníze.

Často omílaná věta.

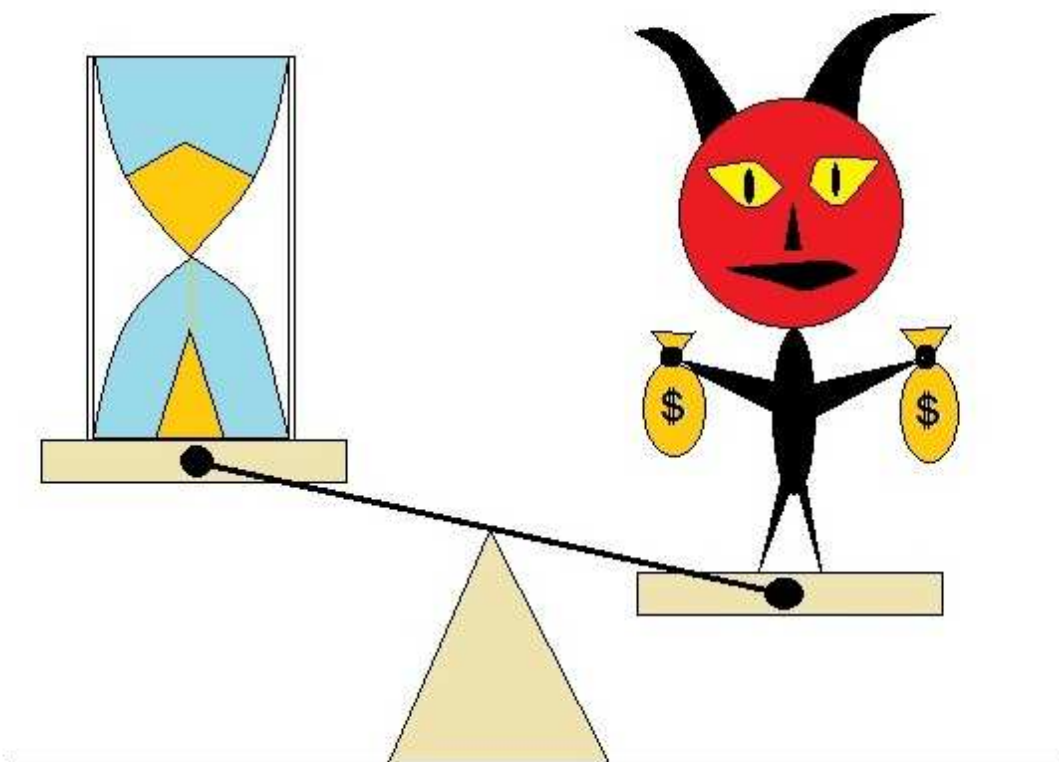
Majitel jedné pohřební služby mi jednou řekl: "Není kam spěchat. Včera jsem jednoho nesl, bylo mu necelých pětapadesát. Dnes už tu není."

Tak ten, kterého nesli, tolik spěchal, až to uspěchal. Možná někdo může namítnout: „Třeba byl nemocný“. Třeba ano. Mohl získat chorobu dědičně již od narození. Ale většina těch brzy umírajících

umírá na civilizační choroby získané díky naší kultuře – nebo spíše „**nekuře rychlosti**“. Není čas na zdraví, na sebe, na blízké, na „odcházející“.

Jen si představme takový scénář:

Stovky lidí v předřepu čekají na výstřel startovní pistole. Po výstřelu běží, utíkají jako o závod k cílové pásce. Když ti první, kteří se blíží k oné cílové pásce, si všimnou nápisu na metě: Namísto nápisu CÍL je tam nápis SMRT. Absurdní? Nebo tak absurdní, že až pravdivé?

Lidé by byli rádi šťastni

Mnozí z nich si říkají:

"Budu šťastný, až když budu mít více peněz."

nebo

"Budu šťastný, až najdu toho pravého partnera."

nebo

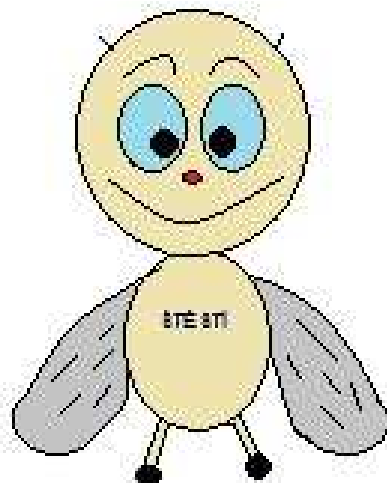
"Budu šťastný, až si najdu lepší práci."

nebo

"Jiná jakákoliv podmínka."

Takto podmiňují dosažení radosti, štěstí, lásky, zdraví, úspěchu, peněz, klidu, vášně, seberealizace, nadšení, spokojenosti. Vždyť má-li člověk peníze, může si tolik dovolit!

A potřebují toto všechno ke svému štěstí?

Někteří lidé vše odkládají tak dlouho, až pak mohou jednoho dne zjistit, že mají svůj „žebřík“ opřený o „špatnou zed“.

Většina se natolik ponoří do aktivity, že nemají ani “čas procitnout”. Ani nezpozorují, že to co žijí, je jen umělou květinou. Možná si myslí, že „krásnou květinou“. Nedokážou si krásné prožitky bez peněz představit, ale vydělávání peněz je stojí příliš času, příliš energie. Nezbyvá jim mnoho místa pro život, pro lásku, pro smysl. Jen ti prozíravější se dokážou zastavit, procitnout a najednou vidí, že jim vlastně nezbyvá “čas žít”.

